

FRACTURA METAEPIFIZARĂ DISTALĂ A RADIUSULUI: ASPECTE CLINICO-TERAPEUTICE

Maximian Curosu, Mihaela Siomeatnicov, Andrei
Olaru Sergiu Ursu

Conducător științific: Gheorghe Buruiana

Catedra de ortopedie și traumatologie, USMF „Nicolae Testemițanu”,
Chișinău, Republica Moldova

Introducere. Fracturile metaepifizare distale ale radiusului sunt frecvente în traumatologie, afectând în special vârstnicii. Aceste leziuni implică adesea instabilitate, afectarea funcționalității mâinii și necesită o abordare terapeutică promptă și eficientă. **Scop.** Evaluarea particularităților clinico-evolutive și a eficienței diverselor metode de tratament în fracturile metaepifizare distale ale radiusului, cu accent pe prognosticul funcțional postoperator. **Material și metode.** Studiul retrospectiv a inclus 36 de pacienți internați în cadrul Clinicii de Ortopedie și Traumatologie din cadrul IMU, cu diagnosticul de fractură metaepifizară distală de radius. Au fost analizate date clinice, radiologice, metodele de tratament aplicate și rezultatele funcționale la 3 luni postintervenție. **Rezultate.** Majoritatea pacienților (75%) au fost de sex feminin, cu vârste peste 60 de ani. Cea mai frecventă cauză a fost căderea de la propria înălțime. Din totalul cazurilor, 58% au necesitat tratament chirurgical, în special fixare internă cu placă cu șuruburi, iar restul au fost tratați conservator cu imobilizare gipsată. Evaluarea funcțională la 3 luni a arătat rezultate bune în 64% dintre cazuri, moderate în 28% și slabe în 8%, conform scorului DASH. Recuperarea a fost mai eficientă la pacienții tratați chirurgical. Nu s-au înregistrat complicații majore postoperatorii. **Concluzii.** Fracturile metaepifizare distale ale radiusului sunt frecvent întâlnite la persoane în vârstă, mai des la femei. Tratamentul chirurgical oferă rezultate funcționale superioare celui conservator. Diagnosticul corect și alegerea metodei terapeutice adecvate sunt esențiale pentru prognosticul funcțional. **Cuvinte-cheie:** fractură distală, tratament, recuperare, radius.

DISTAL METAPHYSEAL RADIUS FRACTURE: CLINICAL AND THERAPEUTIC ASPECTS

Maximian Curosu, Mihaela Siomeatnicov, Andrei
Olaru Sergiu Ursu

Scientific adviser: Gheorghe Buruiana

Department of Orthopedics and Traumatology, *Nicolae Testemițanu*
University, Chișinău, Republic of Moldova

Introduction. Distal metaphyseal fractures of the radius are common in trauma, especially among the elderly. These injuries often involve instability, impaired hand function, and require prompt and effective therapeutic management. **Objective.** To evaluate the clinical-evolutionary features and the effectiveness of various treatment methods for distal metaphyseal radius fractures, focusing on postoperative functional outcomes. **Material and methods.** A retrospective study was conducted on 36 patients hospitalized at the Orthopedics and Traumatology Clinic of the Emergency Medicine Institute, diagnosed with distal metaphyseal radius fracture. Clinical and radiological data, treatment methods, and 3-month functional outcomes were analyzed. **Results.** Most patients (75%) were female, over 60 years old. The most common cause was falling from standing height. 58% required surgical treatment, mainly internal fixation with plate and screws—while the rest received conservative cast immobilization. Functional evaluation at 3 months showed good results in 64% of cases, moderate in 28%, and poor in 8%, based on the DASH score. Surgical patients had better recovery. No major postoperative complications were reported. **Conclusion.** Distal metaphyseal radius fractures are frequent among the elderly, especially women. Surgical treatment provides better functional outcomes than conservative approaches. Accurate diagnosis and proper therapeutic decisions are crucial for favorable prognosis. **Keywords:** distal fracture, treatment, recovery, radius bone.